

Grafik i flor

Mellem tilfældets åbnende, lyriske løsagtighed og strukturens mønsteragtige, lukkede sikkerhed bevæger meget spinkelt og stærkt liv sig – færdigt og ufærdigt - hen over arkene i Kate Skjernings stille kunst.

Hun tegner, farver og kaster sine paradokser ind i papirets lysende flade, hvor natur og kultur forenes gennem arabeskeagtige ranker, som vokser vildt ind og ud af den skematiske, ordnende ornamentik. Midt i floraen dukker kulturaflejringer op med antydninger fra islamiske mønstre, japansk kalligrafi og persiske papyrusdetaljer.

Med en spinkelhedens styrke og i serier af fragmentariske kompositioner over tidløse temaer lykkes det hende at forbinde modsætninger til kunstneriske helheder. Spændingen understreges af det tekniske, hvor det med blyant grafisk gennemarbejdede støder sammen/mødes med tuschens spontane løb over papirets fibre.

Det sortes spil med farvebelægningerne åbner for en associationsrække af kontraster i retning af det organiske eller organismeagtige – som til eksempel alvorlige røntgenbilleder over for kønne blomsterstængler.

Midt i sødmen med en let rødmen opstår modspillet - kunstnerens lyst 'to kill her darlings' udfoldes næsten blodrødt på det uskyldige, hvide papirkvadrat. Blomsternes blade kan være brudte eller antyde en maske.

Væksten som det, der ligger mellem liv og død, er ofte formet som en cyklus, medens enkelte kvistelinier fortsætter og lever videre uden for billedkanten.

Tachismen som automatskrift beretter om det visuelle ordløse skønhed – og bevidsthed om livets både faste og skrøbelige struktur. Og vel kunsten som blomstring.

Væksten i Kate Skjernings historie ligner måske også et cyklisk forløb - fra studietidens snert af design og realismetegning over frie rejsers oplevelse af fremmed ornamentik hen mod de seneste portrætfragmenter, som lyrisk væves ind i frie former.

Kunstneren nærmer sig en syntese af de tidligere værkers abstraktion, som nu får ansigt. Frigørelsen er i vækst, grafikeren nærmer sig mennesket.

Hans Tyrrestrup